

Prava korist vidjet će se tek 2020.

Ivana Maletić, članica Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku

Kohezijska politika i europski fondovi jedna su od najznačajnijih prilika koju smo zahvaljujući vrlo zahtjevnim pripremam tijekom pristupanja trebali znati iskoristiti. Međutim slabosti sustava poput: nedovoljnih administrativnih kapaciteta odnosno nedostatka zaposlenika sa potrebnim znanjima i iskustvom; Ministarstva regionalnog razvoja i EU fondova koje loše upravlja sustavom, loše koordinacije, kompliciranih procedura, presporog sustava, nedovoljnog ulaganja u pripremu projekata, dovode do gubitka sredstava. Više je nego očito da nema razumijevanja, političke volje, timskog rada i punog angažmana s najviše razine na poslovima korištenja europskih fondova. Posljedice su nesagledive. Hrvatska je samo da su se pripreme projekata i provedba odvijali po planu zacrtanom još u pregovorima mogla rasti 2 posto godišnje u

2013. i 2014. Uz to, kada bi se uračunali i pozitivni multiplikativni efekti te stvaranje atmosfere povjerenja koja bi privukla investitore i ohrabrila poduzetnike, pozitivna kretanja bila bi daleko veća. Sve to je Vlada oduzela Hrvatskoj i potjerala je iz države najobrazovanije, najperspektivnije mlade kadrove. Šokantno je da umjesto da iz Europskog proračuna dobijemo tri puta više od uplata mi financiramo razvijene države članice. Državni ured za reviziju je u svom

izviješću utvrdio da je Hrvatska od 1. srpnja 2013. do 31. prosinca 2014. ukupno uplatila 751,5 milijuna eura, a od EU smo primili 721,1 milijun eura što je za 30,4 milijuna eura manje od uplate.

Marjana Petir, članica Odbora za poljoprivredu i ruralni razvoj i Odbora za prava žena i ravnopravnost spolova

Ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju pred dvije godine donio je mnogo novosti i mogućnosti hrvatskim građanima. Na temelju pravne stečevine EU koju je Republika Hrvatska u razdoblju prije pristupanja Uniji prenijela u svoje zakonodavstvo otvorene su mogućnosti za punu integraciju hrvatskog društva u europsku zajednicu naroda i njihovih država s preko 500 milijuna stanovnika. Potencijal tih noviteta moguće je prepoznati u brojnim sferama ljudskog života, ali nažalost nije u potpunosti iskorišten. Premda je Zajednička poljoprivredna politika najdulgovječnija i najskuplja politika EU a članstvo u EU omogućava poljoprivrednim proizvođačima iz EU tržište od 500 milijuna stanovnika, hrvatska Vlada je propustila iskoristiti mogućnosti koje su nam na raspolaganju. Zbog kašnjenja u donošenju Programa ruralnog razvoja prošle godine s tog je

naslova izgubljeno 50 milijuna EUR-a, a 330 milijuna EUR-a namijenjenih za ovu godinu se neće uspjeti iskoristiti. Za rad proizvođačkih organizacija koje su važan instrument osiguranja tržišta i naplate za poljoprivredne proizvode, Hrvatska ne može povući niti centa iz EU proračuna jer Ministarstvo poljoprivrede još uvijek nije donijelo nacionalni program a to je preduvjet za korištenje financijskih potpora. Za otežane oblike poljoprivredne proizvodnje koristimo svega 4 posto sredstava.

Tonino Picula, član Odbora za vanjske poslove

Otkad je Hrvatska članica porastao nam je izvoz, a raste i proizvodnja. Tvrtke koje su preživjele hrvatsku tranziciju, svakako imaju koristi od ulaska na veliko i uređeno tržište s više od 500 milijuna ljudi. Povećala se i on-line trgovina, a glavni je razlog ukidanje carina i to što naručena i plaćena roba sada može biti dostavljena u našu zemlju. Dobro je da nakon šest godina napokon izlazimo iz recesije. Ove godine prognozirani je gospodarski rast – malen, ali je ipak rast od oko 0,5 posto. U našim trgovinama jeftinija je hrana i općenito većina robe široke potrošnje. Liberalizirano tržište električnom energijom donijelo je i niže cijene struje. Jeftinije su i telefonske usluge, posebice roaming - razgovori s inozemstvom, odnosno s drugim zemljama EU-a. Liberalizirano tržište osiguranja spustilo je cijene obveznog autoosiguranja. Građani lakše prelaze granice zemalja EU-a, kao i roba, što je gospodarstvu i omogućilo da poveća izvoz. Europa nudi mogućnosti, ali na nama je

da ih iskoristimo. Dio vremena smo naravno morali provela u prilagođavanju standardima. Ne smijemo zaboraviti da smo tokom pregovora za ulazak u EU bili suočeni sa potpuno novom generacijom kriterija koje smo kao zemlja kandidatkinja morali zadovoljiti. Tako nešto nijedna druga zemlja prije nas nije morala. Ono što još moramo uporno popravljati je, prije svega, apsorpcijski kapacitet, da sve ono što nam Unija nudi iskoristimo na pravi način. Prije svega, valja osvijestiti činjenicu da su metode kojima se dobivaju sredstva Europske unije rigorozne.

Andrej Plenković, potpredsjednik Odbora za vanjske poslove Europskog parlamenta

Hrvatska je pristupila EU 1. srpnja 2013. u specifičnom kontekstu. Naime, Unija je prolazila višegodišnju institucionalnu, gospodarsku i financijsku krizu, ali i krizu Eurozone i Schengenske zone, te je na svojevrsan način dovedeno u pitanje povjerenje građana u europski projekt. Za razliku od deset zemalja pri najvećem proširenju EU 2004. Hrvatski građani do sada nisu osjetili sve pozitivne učinke članstva. Međutim, to nije izgovor za neodrživu situaciju da je Hrvatska danas treća najslabije razvijena država u EU s BDP-om ispod 60% u odnosu na prosjek Unije, a ujedno je i treća po broju nezaposlenih. Nažalost, aktualna Vlada nije se identificirala s postignućima prethodne HDZ-ove Vlade iz prepristupnog razdoblja. Pogrešnim su se pokazale i promjene niza stručnjaka u javnoj upravi koji su radili na pripremi europskih projekata i koordinaciji europskih poslova. To

je utjecalo na činjenicu da RH bude neto uplatitelj, a ne korisnik europskih sredstava - čime RH nije iskoristila mogućnosti koje su joj pružene članstvom u EU. Prema analizi Državne revizije, do kraja 2014. RH je povukla oko 720 milijuna eura, što je za 30 milijuna manje od uplata. Prava analiza koristi od članstva bit će vidljiva krajem financijskog okvira EU 2020., koji Hrvatskoj omogućuje čak 11 milijardi eura za kohezijsku politiku, poljoprivredu i ruralni razvoj te za razvoj ribarstva.

Biljana Borzan, članica Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane

Ulazak Hrvatske u Europsku uniju je jedno od rijetkih pitanja u novijoj hrvatskoj povijesti oko kojeg je postojao nacionalni politički konsenzus. Sve hrvatske vlade, počevši od Račanove koja je napravila prve korake, preko Sanaderovih, vlade Jadranke Kosor i do aktualne koja je RH i formalno uvela u Uniju, sustavno su usmjeravale državu prema EU. Upravo zato se utjecaj EU ne može procjenjivati samo od dana ulaska, bez osvrta na naš put k punopravnom članstvu. Objektivno gledajući, Hrvatska je danas demokratičnija, stabilnija i urednija država nego prije deset ili petnaest godina. Gledano iz čisto gospodarske perspektive, pregovori i ulazak u EU su imali značajan utjecaj na Hrvatsku. Izvoz roba i dobara nam je u 2014. porastao je 8,1 posto i iznosi 10,4 milijardi eura. S obzirom da gotovo dvije trećine izvoza RH ide na zajedničko tržište, ne čudi podatak da je taj segment

izvoza rastao za čak 11,7 posto u odnosu na 2013. Hrvatska je 2015. i službeno izašla iz recesije i gotovo svi gospodarski pokazatelji su u porastu. Raste BDP, industrijska proizvodnja, trgovina i smanjuje se nezaposlenost. Nastojanja i potezi Vlade su bili ključni za pozitivan preokret nakon šest godina recesije, no mora se reći da nam je članstvo u EU dalo značajan vjetar u leđa. EU ne utječe samo na makroekonomska kretanja već i na male i srednje poduzetnike.